

DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy powiatowej w Janowie (w Polsce).

Prenumerata: kwartalnie 3 Korony. | Nr. 9. | Janów, dnia 17. września 1917.

Treść: 1. Rozporządzenie w sprawie zajęcia prosa, hreczki nasion strączkowych i wszelkich innych. 2. Rozporządzęnie w sprawie zajęcia kartofli. 3. Ceny kartofli 4. Rozporządzenie w sprawie zaopatrzenia ludności w środki zapotrzebowania. 5. Rozporządzenie w sprawie obrotu materyałami żelaznymi. 6. Rozporządzenie w sprawie zajęcia i obowiązku odstawy starego żelaza. 7. Rozporządzenie w sprawie obrotu mydłem. 8. Rozporządzenie w sprawie obrotu towarami bławatnymi. 9. Przymus sprzedaży zbioru owoców. 10. Niedopuszczalność oferty na zajęte środki żywności. 11. Reorganizacya służby skarbowej pierwszej instancyi. 12. Dalsza regulacya rozdziału i sprzedaży spirytusu i wyrobów spirytusowych. 13. Ustalenie kursu rubla. 14. Uregulowanie ruchu nocnego. 15. Niedozwolone przekraczanie granicy. 16. Środki zapobiegawcze przeciw naruszeniu przewodów rządowego telegrafu i telefonu przez przewody prądu elektrycznego. 17. Wskazówki dotyczące odstawiania zakaźnie chorych do zakładów sanitarnych. 18. Przywóz środków leczniczych z okupacyi niemieckiej. 19. Przepisy budowlane dla miast i miasteczek. 20. Przepisy budowlane dla wsi. 21. Zasądzenia. 22. Zguby.

1. Rozporządzenie z dnia 14-go lipca 1917 r.

dotyczące zajęcia prosa, hreczki, owoców strączkowych oraz innych nasion.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22-go czerwca 1917 r., Nr. 57 Dz. rozp., względnie rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w wykonananiu rozporządzenia z dnia 23-go czerwca 1917 r., Nr. 58 Dz. rozp., dotyczącego Krajowej Rady gospodarczej, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Ziarno prosa, hreczki, bobiku, grochu, peluszki, wyki, łubinu, bobu, fasoli, soczewicy, nasiona roślin okopowych i pastewnych wszelkiego rodzaju, nasiona koniczyn, traw i warzyw wszelkiego rodzaju, pochodzące ze zbioru roku 1917, jakoteż wszelkie zapasy powyższych nasion pozostałe z roku poprzedniego, zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno zajętych płodów, jest zabronionem o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesa, zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§§ 11. i 12. rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp.).

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlega:

a) nasienie, potrzebne producentowi do siewu w jego własnem gospodarstwie;

b) ilości które producent przeznacza jako żywność dla siebie i swych domowników, oficyalistów i czeladzi, jakoteż jako karmę dla bydła własnego tudzież bydła swych oficyalistów i czeladzi przyczem winien stosować się do ewentualnych norm zużycia, jakie zostaną ustalone osobnemi zarządzeniami.

§ 4.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel produktów, zajętych na mocy § 1. jest obowiązany na wezwanie Komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych zgłosić zapasy tych produktów z podaniem ilości, rodzaju i miejsca przechowania.

§ 5.

Odbiór.

Producent obowiązany jest do oddania w przepisanym terminie wszystkich zapasów nasion zajętych w myśl § 1., a nie przeznaczonych po myśli § 3. do zużycia we własnem gospodarstwie.

Do odbioru tych zapasów powołaną jest w obrębie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, z wyjątkiem powiatów Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego w myśl art. VII. rozporządzenia z dnia 23-go czerwca 1917 r., Nr. 58 Dz. rozp., dotyczącego krajowej Rady gospodarczej, Polska Centrala rolnicza.

Sposób odbioru zajętych zapasów w wyżej wymienionych 3 powiatach unormowany zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 6.

Ceny odbioru i postanowienia dotyczące obrotu, zużytkowanie i rozdział.

Ceny i normy, dotyczące obrotu handlowego nasionami wymienionemi w § 1., jakoteż sposobu ich rozdziału i zużytkowania zostaną ustanowione osobnemi zarządzeniami.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeśli posiadacz nasion zajętych na mocy § 1.. nie uczyni zadość obowiązkowi odstawy (§ 5) lub nie rozporządza środkami potrzebnymi do wykonania młocki względnie odstawy, może Komenda powiatowa w myśl § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 3-go kwietnia 1916 r., Nr. 54 Dz. rozp., dotyczącego robót przy uprawie pól i żniwach, przydzielić przymusowo na koszt posiadacza siły robocze do wymłócenia względnie odstawy.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia, lub przepisów, wydanych na jego podstawie, ulegną przewidzianym w § 10. rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, karom pieniężnym albo aresztu. Do prowadzenia śledztwa i karania czynów karygodnych przewidzianych w tym rozporządzeniu, właściwym, jest w myśl § 4. rozporządzenia z dnia 21-go lutego 1917 r., Nr. 29 Dz. rozp., dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy, Sąd Komendy powiatowej w sądowem postępowaniu polowem.

§ 9.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono to rozporządzenie lub zakaz wydany na jego podstawie, tudzież przy których kupnie przekroczono cenę przepisaną podlegają konfiskacie i będą użyte przez Komendę powiatową dla wyżywienia ludności.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 8-go stycznia 1917 r. Nr. 10 Dz. rozp. znosi się.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

SZEPTYCKI w. r.

jenerał-major.

2. Rozporządzenie z dnia 8-go sierpnia 1917 r.,

dotyczące zajęcia ziemniaków.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22-go czerwca 1917 r., Nr. 57 Dz. rozp., względnie rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, oraz w wykonaniu rozporządzenia z dnia 23-go czerwca 1917 r., Nr. 58

Dz. rozp., dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Ziemniaki, pochodzące ze zbioru roku 1917 zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż sprzedaż względnie kupno zajętych ziemniaków jest zabronionem, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§§ 11. i 12. rozp. z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp.).

§ 3.

Wyjątki.

Zajęciu nie podlegają ziemniaki potrzebne producentowi:

a) jako nasienie w jego własnem gospodarstwie;

b) do wyżywienia własnego, oraz domowników, oficyalistów i czeladzi;

c) na wykarmienie inwentarza żywego, należącego do producenta, jego oficyalistów i czeladzi, a to w granicach norm maksymalnych, przepisanych osobnemi zarządzeniami.

§ 4.

Obowiązek zgłoszenia.

Właściciel ziemniaków, zajętych na mocy § 1. obowiązany jest na wezwanie Komendy powiatowej lub organów do tego ustanowionych, zgłosić zapasy tychże z podaniem ilości i miejsca przechowania.

§ 5.

Ustalenie ilości ziemniaków, mającej się pozostawić producentowi, jakoteż podlegającej obowiązkowi oddania.

Producent obowiązany jest do oddania wszelkich zajętych zapasów ziemniaków z zachowaniem przepisanych terminów.

Zapasy te, w obrębie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z wyjątkiem powiatów: Chełmskiego, Hrubieszowskiego, i Tomaszowskiego odbierze w myśl art. VII. rozporządzenia z dnia 23-go czerwca 1917 r., Nr. 58 Dz. rozp., dotyczącego Krajowej Rady Gospodarczej, Polska Centrala zbożowa.

Do ustalenia ilości ziemniaków, która ma być pozostawioną producentowi w myśl § 3. oraz ilości, która ma być oddaną, powołaną jest komisya powiatowa względnie gminna.

Komisya ta, wpisuje ustalone ilości oraz przepisane termina odstawy do paszportu zbożowego (art. VIII i IX. rozp. z dnia 23-go czerwca 1917 r., Nr. 58 Dz. rozp.).

Sposób odbioru zapasów zajętych w powiatach Chełmskim, Hrubieszowskim i Tomaszowskim ustalony zostanie osobnemi zarządzeniami.

§ 6.

Ceny odbioru.

Za ziemniaki oddane przez producenta płacić się będzie następujące ceny:

do 1-go września 1917 r. (za wczesne ziemniaki) . . . . . 38 Kor.
od 1-go września do 15-go października 1917 r. . . . . 16 „
od 15-go października 1917 r. do 1-go marca 1918 r. . . . . 12 „
od 1-go marca 1918 r. . . . . 16 „

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg. netto, loco stacya załadowania lub magazyn odbiorczy i płacone będą za towar zdrowy, wolny od ziemi. Potrącenia z powyższych cen, z powodu zanieczyszczenia ziemią lub nieodpowiedniej jakości ustalone zostaną osobnemi zarządzeniami.

Jeśli odległość miejsca odbioru od miejsca produkcyi wynosi więcej niż 7 km. należy się producentowi prócz powyższej ceny wynagrodzenie za odstawę, ktorego wysokość unormowaną zostanie osobnem zarządzeniem.

Za ziemniaki przebierane na żądanie odbiorcy należy się dodatek w kwocie 2 koron za 100 kg. Za reprodukcye oryginalnych odmian hodowlanych przeznaczonych na nasienie i opatrzonych atestem Towarzystwa rolniczego należy się stosownie do umowy dodatek od 3 do 6 Kor. za 100 kg.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeśli właściciel ziemniaków zajętych na mocy § 1. nie odda tychże w ilości w terminach przepisanych mu przez komisyę w paszporcie zbożowym, wówczas może Komenda powiatowa zarządzić odbiór tychże w drodze przymusowej. W takim razie mogą być ceny odbioru unormowane w § 6. obniżone do połowy.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie, ulegną przewidzianym w § 10. rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1916 roku, Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, karom pieniężnym albo aresztu. Do prowadzenia śledztwa i karania czynów karygodnych przewidzianych w tem rozporządzeniu właściwym jest w myśl § 4. rozporządzenia z dnia 21-go lutego 1917 r., Nr. 29 Dz. rozp., dotyczącego środków karnych przeciw podbijaniu cen i naruszeniu obowiązków dostawy, Sąd Komendy powiatowej w sądowem postępowaniu polowem.

§ 9.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.
jenerał-major.

MGG. W. S. 82.454.

3. Ceny kartofli.

Stosownie do MGG. W. S. Nr. 82.454 zarządza się co następuje:

Przy dostawach kartofli, które się odbywają aż do 20, września b. r. zezwala się na dopłatę koron sześciu za centnar metryczny oprócz dotąd w tej kwestyi unormowanych cen odbiorczych i wynagrodzenia za dostawę.

Wskutek tego cena odbioru obecna aż do 20./9. 1917 wynosi kor. 22.

4. Rozporządzenie z dnia 4-go lipca 1917 r.,

dotyczące zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Niezbędne artykuły.

Niezbędnymi artykułami są w rozumieniu niniejszego rozporządzenia wszystkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub zwierzętom jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy wraz z potrzebnemi dla celów publicznych surowcami, fabrykatami i półfabrykatami.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły — zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do osoby trzeciej, należy w zgłoszeniu podać osobę, uprawnioną do rozporządzenia nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorye osób — jak wytwórcy, kupcy, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona Komenda powiatowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy powiatowej — chociaż nie istnieje obowiązek zgłaszania — udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2., co do zapasów niezbędnych artykułów, znajdujących się w jego przechowaniu.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda powiatowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe (rewizyę domową), czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielenia wyjaśnień (§ 3.).

Jeżeli zaniechano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą—ponosi koszta dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły, może Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do ukończenia postępowania wywłaszczającego. Zajęcie może zarządzić także Komenda powiatowa.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte płody rolne, wyjęte z pod zajęcia według § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11-go czerwca 1916 r., Nr. 61 Dz. rozp., oraz i inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzenia nimi, potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienie z wywłaszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia Komenda powiatowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone; gdy jednak chodzi o przedmioty, podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy. Komenda powiatowa może przy oznaczeniu wynagrodzenia przywołać także innych interesantów lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi, po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia, oddać na żądanie Komendy powiatowej zapasy organom przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi przynajmniej tysiąc koron lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej, proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zażądać w ciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia, decyzyi sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

§ 7.

Ograniczenia zużycia, przeróbki, obrotu i sprzedaży.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może w drodze rozporządzenia:

1. zakazać zużycia niezbędnych artykułów dla pewnych celów, lub też ograniczyć konsumcyę do pewnych ilości na osobę, gospodarstwo domowe i dzień.

2. zakazać przeróbki niezbędnych artykułów, lub też ją ograniczyć dla pewnych celów lub gałęzi przemysłu;

3. obrót niezbędnymi artykułami między poszczególnymi powiatami, lub też sprzedaż niezbędnych artykułów uzależnić od pozwolenia władzy lub poddać innym ograniczeniom;

4. oznaczyć maksymalne ceny sprzedaży niezbędnych artykułów.

§ 8.

Opublikowanie (Ogłoszenie).

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jenerał-Gubernatora wojskowego (rozporządzenie z dnia 1-go stycznia 1917 r., Nr. 1 Dz. rozp.), będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w dziennikach urzędowych tych powiatów, w których mają obowiązywać, tudziez przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 9.

Postanowienia karne.

1. Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia, przepisanego według § 2. lub § 3., lub podaje przytem nieprawdziwe dane i kto przytem współdziała.

2. kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono w myśl § 5., zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się uczynić zadość obowiązkowi oddania wywłaszczonych zapasów,

3. Kto przekracza, który z przepisów, wydanych na podstawie § 7., będzie karany przez Komendę powiatową—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec przepadek zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów (§ 4.) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 10.

Zniesienie dawnych przepisów, wejście w życie.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go października 1916 r., Nr. 71 Dz. rozp. i rozporządzenie z dnia 10-go lutego 1917 r., Nr. 22 Dz. rozp. — tracą moc obowiązującą.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

SZEPTYCKI w. r.

jenerał-major.

5. Rozporządzenie z dnia 4-go lipca 1917 r.,

dotyczące obrotu towarami żelaznymi.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., dotyczącego zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Znaczenie regulacyi obrotu.

Każdą zmianę właściwości (przeróbkę) i wszelką sprzedaż materyałów żelaznych wymienionych w § 3., uzależnia się od pozwolenia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 2.

Cel uregulowania obrotu i urząd wykonawczy.

Uregulowanie obrotu ma na celu zużytkowanie zapasów żelaza, które się znajdują na austro-węg. obszarze administracyjnym w Polsce i tu będą wyprodukowane, w pierwszym rzędzie dla celów wojskowych, tudzież innych celów publicznych, następnie na pokrycie pilnego zapotrzebowania ludności w szczególności w gospodarstwie rolnem, aprowizacyi i t. p.

Regulacyę obrotu przeprowadzi, stosownie do postanowień niniejszego rozporządzenia, Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala Surowców) w porozumieniu z Wojskowym Urzędem górniczym w Dąbrowie.

§ 3.

Materyały żelazne, których obrót się reguluje.

Niniejszem rozporządzeniem reguluje się obrót wszystkich rodzajów żelaza, tudzież towarów z żelaza, które przeznaczone są na sprzedaż lub do dalszej przeróbki, albo które ze względu na swoją właściwość i ilość do tego się nadają, a w szczególności:

1. żelazo surowe wszelkiego rodzaju,

2. pół-fabrykaty (kloce, krąglaki, rygle i t. d.),

3. żelazo walcowane wszelkiego rodzaju, blachy grube i cienkie, progi, rury, drut walcowany i ciągnięty,

4. towary z żelaza lanego, kutego albo stali,

5. stal specyalna i narzędziowa,

6. stopy żelaza jak mangan żelaza, ferrosilicium, żelazo zwierciadłowe i t. d.,

7. stare żelazo, niezależnie od zajęcia zarządzonego rozporządzeniem z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 63 Dz. rozp.

Rozporządzeniu temu nie podlegają takie towary z żelaza, które jako narzędzia przemysłowe lub gospodarcze trwale są wbudowane lub jako takie są w użyciu, albo które z powodu swej właściwości i ilości nie nadają się do dalszej przeróbki lub przemysłowej sprzedaży.

§ 4.

Osoby i przemysły, których niniejsze rozporządzenie dotyczy.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia dotyczą wszystkich osób i przedsiębiorstw,

które posiadają lub przechowują żelazo i towary żelazne w rodzaju wymienionych w § 3., a w szczególności:

1. fabrykantów żelaza, (huty, stalownie i walcownie),

2. przerabiających żelazo (fabryki maszyn, odlewarnie, fabryki drutu, fabryki łańcuchów przedsiębiorstwa przerabiające żelazo, jak kowale, ślusarze, blacharze i t. d.),

3. handlarzy żelazem,

4. posiadaczy i przechowawców starego żelaza.

Postanowieniom niniejszego rozporządzenia podlegają posiadacze i przechowawcy żelaza i towarów żelaznych nawet wówczas, gdy swego dawnego przemysłu jako wytwórcy, przetwórcy lub handlarze obecnie nie wykonywują.

Postanowieniom tego rozporządzenia podlegają rownież publiczne urzędy, które ze względu na prowadzone lub zarządzane przez nie przedsiębiorstwo przemysłowe, uważać należy za posiadaczy lub przechowawców żelaza.

Własne zapotrzebowanie wojskowej kolei północnej i wojskowego urzędu górniczego w Dąbrowie, unormuje się osobnymi przepisami.

§ 5.

Zgłoszenie zapasów.

Do dnia 1-go września 1917 r. mają wszyscy, których niniejsze rozporządzenie dotyczy (§ 4.), zgłosić Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu (Centrali Surowców) swoje zapasy według stanu z dnia 15-go sierpnia 1917 r., przy użyciu przepisanego formularza wzór A*), a to za pośrednictwem właściwej Komendy powiatowej; przedsiębiorstwa natomiast, podlegające wojskowemu urzędowi górniczemu w Dąbrowie za pośrednictwem tego urzędu górniczego.

W przyszłości należy nowe wykazy zapasów przedkładać w sposób powyżej przepisany po upływie każdego miesiąca, jednakże tylko w tym wypadku, jeżeli w przeciągu tego czasu zapasy uległy zmianie. Centrala surowców może dla poszczególnych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, podlegających niniejszemu rozporządzeniu, wyznaczyć inne terminy do przedkładania wykazu zapasów.

Posiadacze lub przechowawcy żelaza, których zapas żelaza lub towarów żelaznych nie przewyższa 500 kg., są wolni od obowiązku zgłaszania zapasów.

§ 6.

Uwolnienie żelaza z pod ograniczeń obrotu dla celów przeróbki lub sprzedaży.

Osoby, podlegające niniejszemu rozporządzeniu (§ 4.), któreby miały zamiar, znajdujące się w ich posiadaniu lub przechowaniu zapasy żelaza lub towary z żelaza przerobić lub sprzedać, winne prosić Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centralę surowców) przy użyciu formularza według załączonego wzoru B, o zwolnienie odnośnych materyałów z pod ograniczeń obrotu, oraz podać zamówienie, dotyczące przeróbki (sprzedaży). Centrala surowców rozstrzyga według zasad określonych w § 2. Tylko na tej podstawie zwolnione towary wolno przerabiać (sprzedawać). Centrala surowców może w wypadkach, w których pozwoliła jednemu przedsiębiorstwu na wykonanie większej ilości zamówień (sprzedaży), przepisać porządek ich wykonania.

Jeżeli wykonanie dozwolonego zamówienia (sprzedaż) połączone jest z przewozem, wówczas Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców albo Komenda powiatowa miejsca składu wystawi na podstawie karty zwolnienia dla celów przeróbki lub sprzedaży wymagane według § 2. rozporządzenia z dnia 25-go stycznia 1917 r., Nr. 16 Dz. rozp. — „karty na przewóz“.

§ 7.

Przydział surowca, znajdującego się w posiadaniu osób trzecich, zakładom przerabiającym żelazo.

Zakładom przemysłowym i handlowym, podlegającym postanowieniom niniejszego rozporządzenia, które wskutek zamówień lub zamierzonych prac, proszą o zwolnienie z pod ograniczeń surowca, znajdującego się w posiadaniu osób trzecich w celu nabycia go (formularz B), zezwoli Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców) na zakupno tylko pod warunkiem, że się uzyska pozwolenie na wykonanie odnośnego zamówienia i że dotyczący surowiec nie jest potrzebnym dla ważniejszych lub pilniejszych celów. Prośbę tę, winno poprzedzić porozumienie proszącego

*) Formularze wspomniane w niniejszem rozporządzeniu nabywać można w Komendach powiatowych, w wojskowym urzędzie górniczym w Dąbrowie i w wojskowych zarządach górniczych podległych temu urzędowi.

z posiadaczem co do ceny i t. p. Jeżeli porozumienie nie dojdzie do skutku, wtedy można postąpić według postanowień §§ 5. i 6. rozporządzenia z dnia 6-go lipca 1917 r., Nr 61 Dz. rozp.

Tym firmom, które wykażą się zamówieniami w myśl § 2., lub które zamierzają wykonać tego rodzaju roboty, sprzeda Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców) na ich prośbę formularz B) surowiec, a to w miarę własnych zapasów i rozporządzalnych środków. Ustalenie ceny pozostawia się w tym wypadku swobodnemu porozumieniu pomiędzy kupującym a tą c. i k. władzą wojskową, która rozporządza dotyczącym surowcem.

§ 8.

Rozporządzalny kontyngent miesięczny.

Centrala surowców zwolni z pod ograniczeń obrotu dla każdego przedsiębiorstwa, na prośbę wniesioną na formularzu B, pewien miesięczny kontyngent surowca, z którego mniejsze bieżące zamówienia o wadze żelaza do 500 kg. (żelaznych części składowych towaru) wówczas bez poprzedniej prośby i jedynie tylko za dodatkowem wykazaniem wykonania zamówienia będzie można uskutecznić, jeżeli zamówienia te będą odpowiadały przepisom § 2. niniejszego rozporządzenia o użyciu znajdujących się zapasów żelaza.

Przy drugiej prośbie tego rodzaju i wszystkich dalszych, należy wraz z prośbą przedłożyć sumaryczny wykaz zamówień wykonanych z kontyngentu w poprzednim miesiącu.

Na czas między pojawieniem się niniejszego rozporządzenia a przyznaniem pierwszego kontyngentu miesięcznego, uwalnia się z pod zajęcia dla każdego zakładu handlowego i przemysłowego dla celów dalszego ich prowadzenia 15% z tych zapasów żelaza i towarów żelaznych, jakie posiadają na składzie.

§ 9.

Wstrzymanie wydawania rozporządzalnego miesięcznego kontyngentu.

Jeżeli przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, podlegające przepisom niniejszego rozporządzenia przyznany mu po myśli § 8. do własnej dyspozycyi miesięczny kontyngent na mniejsze zamówienia zużywa wbrew postanowieniom § 2., wówczas niezależnie od skutków karnych, przewidzianych w § 17., nie otrzyma nadal miesięcznego kontyngentu.

§ 10.

Ułatwienia dla drobnego handlu.

Osobom, trudniącym się drobną sprzedażą żelaza i towarów żelaznych w sposób zarobkowy, pozwoli się na prośbę, którą należy wnieść równocześnie ze zgłoszeniem zapasów (§ 5.), na sprzedaż bez ograniczeń lub też w ramach miesięcznego kontyngentu.

§ 11.

Zgłaszanie dawnych zamówień.

O pozwolenie na dopełnienie umów o dostawę, zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, należy prosić równocześnie z pierwszem zgłoszeniem zapasów (formularz B).

§ 12.

Użycie materyałów żelaznych zwolnionych z pod ograniczeń obrotu stosownie do przeznaczenia.

Materyały żelazne, które pozostawiono do dyspozycyi lub nabyto na podstawie pozwolenia Centrali surowców, mogą być użyte tylko do celów podanych w prośbie o zwolnienie z pod ograniczeń obrotu. Dla innych celów, aniżeli podane, można ich użyć jedynie za pozwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 13.

Nieważne umowy o dostawę.

Umowy o dostawę zawarte wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia, są nieważne.

§ 14.

Obowiązek przedkładania wykazów i prowadzenia ksiąg.

Każde przedsiębiorstwo handlowe i przemysłowe (§ 4.) obowiązane jest udzielać Centrali surowców wyjaśnień, potrzebnych do spełnienia jej zadań, tudzież przedkładać wykazy, których Centrala surowców w tym celu zażąda. Każde z tych przedsiębiorstw obowiązane jest prowadzić należycie księgi składowe i przedłożyć je na żądanie.

Upełnomocnionym przez Centrale surowców funkcyonaryuszom przysługuje nieograniczone prawo wglądu i kontroli nad wszystkiemi odnośnemi przedsiębiorstwami przemysłowemi i handlowemi.

§ 15.

Współdziałanie komisyi przemysłowców i handlarzy żelazem.

Dla przeprowadzenia określonej niniejszem rozporządzeniem regulacyi obrotu, przydzieli się Centrali surowców komisyę, złożoną z przemysłowców i handlarzy żelazem. Zadaniem tej komisyi będzie wspierać Centralę surowców radą we wszystkich kwestyach związanych z zastosowaniem tego rozporządzenia i pomagać jej przy szczegółowem wykonaniu zadań oznaczonych w §§ 5—9., o ile wykonanie tych zadań Centrala surowców komisyi przekaże.

Komisyę złożoną z 6-ciu członków mianuje Jenerał-Gubernator wojskowy, z których 3-ech członków przedstawia Komitet techniczny przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, 3-ech zaś Centrala surowców.

Organa komisyi, opatrzone w urzędową legitymacyę, spełniają powierzone im agendy, jako urzędnicy honorowi.

§ 16.

Sprowadzanie żelaza z austro-węgierskiej Monarchii.

Wszystkie prośby o pozwolenie na sprowadzenie żelaza z austro-węgierskiej Monarchii, winne urzędy jak i osoby prywatne, z wyjątkiem Komendy c. i k. wojskowej kolei północnej i c. i k. wojskowego urzędu górniczego w Dąbrowie, przedkładać Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu (Centrali surowców) do zbadania i zaopiniowania.

§ 17.

Postanowienia i postępowanie karne.

Przekraczający postanowienia niniejszego rozporządzenia a w szczególności ten:

1. kto zaniecha zgłoszenia zapasów (§ 5.), albo zgłoszenie fałszywie sporządza,

2. kto zażądane od niego wyjaśnienia lub wykazy fałszywie sporządza (§ 14.),

3. kto żelazo lub towary żelazne bez upoważnienia, wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia, przerabia lub sprzedaje—karany będzie przez właściwą Komendę powiatową, według § 9. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów (§ 5.) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 18.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.
jenerał-major.

6. Rozporządzenie z dnia 4-go lipca 1917 r.,

dotyczące zajęcia i obowiązku oddania starego żelaza.

Na podstawie artykułu 53 umowy międzynarodowej z dnia 18-go października 1907 r., dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Przy równoczesnym zakazie wolnego handlu, zużycia względnie przeróbki, ulegają zajęciu wszelkie rodzaje starego żelaza.

§ 2.

Zgłoszenie zapasów.

Każdy właściciel, posiadacz lub przechowawca starego żelaza od 500 kg. wagi począwszy, jest obowiązany zgłosić te zapasy do dnia 1-go września 1917 wedle stanu z dnia 15-go sierpnia 1917 r. Zgłoszenie zapasów, do którego należy użyć formularza zawartego w równocześnie wydanem rozporządzeniu z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 62 Dz. rozp., dotyczącem obrotu materyałami żelaznymi (wzór A) ma być wniesione za pośrednictwem Komend powiatowych względnie Wojskowego Urzędu górniczego w Dąbrowie do Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrali surowców).

§ 3.

Obowiązek oddania.

Każdy właściciel, posiadacz lub przechowawca starego żelaza jest obowiązany oddać

swoje zapasy starego żelaza po cenach ustanowionych w § 6. bez względu na ilość jaką ma w swem posiadaniu lub przechowaniu uprawnionym do odbioru (§ 4), skoro się u niego zgłoszą i wykażą legitymacyą.

§ 4.

Upoważnienie do odbioru.

Prawo do odbioru przysługuje jedynie odbiorcom zaopatrzonym w legitymacyę Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centralę surowców). Są oni obowiązani za odebrane stare żelazo zapłacić wynagrodzenie oznaczone w § 6. w gotówce zaraz przy odbiorze i wręczyć sprzedawcy poświadczenie odbioru na urzędownie przepisanym formularzu, z któregoby można powziąć przedmiot, wagę i cenę.

Odbierający stare żelazo nie są obowiązani przyjmować wszystkich zaofiarowanych im do odbioru gatunków żelaza.

Osoby odbierające stare żelazo, które nie są zaopatrzone w urzędową legitymacyę, należy podać władzom miejscowym lub Komendom powiatowym, które to ostatnie pociągną je do odpowiedzialności po myśli § 8. niniejszego rozporządzenia.

§ 5.

Zwolnienie starego żelaza z pod zajęcia dla celów przeróbki.

Niezależnie od zajęcia wszelkich rodzajów starego żelaza będzie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców) w wypadkach przewidzianych w §§ 6, 7 i 8 rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 62 Dz. rozp., dotyczącego obrotu materyałami żelaznymi, uwalniać z pod zajęcia stare żelazo dla celów dalszej przeróbki.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Za zajęte i odebrane gatunki starego żelaza należy wypłacać następujące wynagrodzenie:

1. Ilość do 10.000 kg. wagi uważa się w każdym razie za materyał niesortowany. Jednolita cena wynagrodzenia wynosi w tym wypadku:

7 K za 100 kg., jeżeli między starem żelazem znajduje się najwyżej 10% lanego żelaza,

6 K za 100 kg., jeżeli jest 10% do 50% lanego żelaza,

5 K za 100 kg., jeżeli jest więcej jak 50% lanego żelaza.

Za lane żelazo uważać należy gatunki starego żelaza cieńsze niż 5 mm a więc drut, blachę i t. p.*)

Cena rozumie się loco miejsce składu w obrębie c. i k. obszaru administracyjnego w Polsce.

2. Za ilości od 10.000 kg. wagi wzwyż a mianowicie wtedy, jeżeli posiadacz odstawi stare żelazo do wagonu na stacyi kolejowej już sortowane i w kawałkach o rozmiarach wymaganych dla włożenia do pieca, oznaczy każdorazowo na zapytanie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców) osobne ceny, przyczem ceny oznaczone pod 1. uważane będą za najniższe.

§ 7.

Nadzór i załatwianie sporów.

Obowiązani do oddania i uprawnieni do odbioru mają prawo żądać pośrednictwa miejscowych władz celem załagodzenia sporów. Kwestye sporne, których w drodze tego pośrednictwa nie można załatwić, rozstrzyga właściwa Komenda powiatowa a ostatecznie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców), do której to władzy należy również wnosić wszelkie doniesienia i zażalenia na odbierających.

§ 8.

Postanowienia karne i postępowanie.

Przekraczający niniejsze rozporządzenie karany będzie w myśl art. II. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dz. rozp., przez właściwą Komendę powiatową grzywną do 2.000 koron lub karą aresztu do 6-ciu miesięcy; w szczególności podpada karze ten:

1. kto zaniecha zgłoszenia zapasów (§ 2.) lub zgłasza je niezgodnie z prawdą,

2. kto, mając w posiadaniu lub przechowaniu towary żelazne, nie zastosuje się do obowiązku oddania (§ 3),

3. kto wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia stare żelazo przerabia, kupuje lub sprzedaje.

---

*) Zbiór przepisów, odnoszących się do jakości starego żelaza tudzież bliższe postanowienia co do żelaza sortowanego i rozmiarach żelaza, wymaganych dla włożenia do pieca, można nabywać w Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem (Centrali surowców).

Prócz kary można orzec przepadek towaru. Jeżeli towary już dalej sprzedano, można cenę kupna uznać za przepadłą.

Grzywny i dochód za przedmioty uznane za przepadłe będą użyte według postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dz. rozp.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.
jenerał-major.

7. Rozporządzenie z dnia 14-go lipca 1917 r., dotyczące obrotu mydłem.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Upoważnienie.

Przemysłowym wyrobem lub przywozem mydła (mydła wojennego, płynnego, toaletowego) jak również handlem mydła mogą trudnić się jedynie osoby upoważnione do tego przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 2.

Upoważnione korporacye.

Upoważnienia do wyrobu lub przywozu mydła, jak również do handlu mydłem udzielać się będzie poszczególnym związkom lub stowarzyszeniom przemysłowym. Związek lub stowarzyszenie, posiadające upoważnienie może wykonywać swoje uprawnienie przez własnych członków lub przez organa przezeń do tych czynności upełnomocnione. Upoważnienia udzieli się pod warunkiem, że wstąpienie do związku lub stowarzyszenia, wystąpienie zeń i ustanowienie organów upełnomocnionych do prowadzenia przedsiębiorstwa, poddane zostaną nadzorowi c. i k. Zarządu wojskowego, oraz, że odmowa przyjęcia, wykluczenie lub odebranie upoważnienia do prowadzenia przedsiębiorstwa będzie mogło nastąpić tylko za zgodą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

§ 3.

Warunki prowadzenia przedsiębiorstwa.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe ustanowi właściwości i ceny towaru oraz warunki, pod jakimi osoby upoważnione (§§ 1. i 2.) mogą mydło wyrabiać, wprowadzać i sprzedawać.

§ 4.

Nadzór władzy.

Upoważniony związek lub stowarzyszenie obowiązane jest wykazać się każdego czasu, że przestrzega przepisów wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i osobnych warunków ustanowionych przy udzieleniu upoważnienia, i w tym celu prowadzić zapiski co do kupujących, dnia sprzedaży, rodzaju i ilości sprzedanego towaru.

Organa nadzorcze mają prawo każdego czasu wchodzić do lokali przedsiębiorstwa, przeszukiwać je i wglądać do ksiąg handlowych i innych zapisków dotyczących wyrobu lub przywozu mydła jak również handlu mydłem.

W razie nieprzestrzegania jednego z przepisów wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia lub którego z warunków, ustanowionych przy udzieleniu upoważnienia, można po jednorazowem upomnieniu odebrać upoważnienie lub zarządzić wykluczenie pojedyńczych członków odnośnego związku lub stowarzyszenia, jak również poszczególnych osob upoważnionionych do prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 5.

Istniejące uprawnienia przemysłowe.

Istniejące uprawnienia przemysłowe do wyrobu i handlu mydłem pozostają w mocy do 1-go września 1917 r. Od tego czasu począwszy są one zawisłe od przynależności do któregoś ze związków lub stowarzyszeń upoważnionych po myśli § 2.

§ 6.

Istniejące zapasy.

Zapasy mydła przeznaczone do sprzedaży, znajdujące się w obrębie obszaru okupowanego

można do dnia 1-go września 1917 r. sprzedawać bez upoważnienia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (§ 1.). Po tym terminie musi się zapasy przeznaczone do sprzedaży oddać za zapłatą ustalonego wynagrodzenia (§ 3) w miejscach odbioru wyznaczonych przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile nie podpadają pod surowszą karę, karane przez Komendę powiatową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy. W razie powtórnego przekroczenia można obok kary aresztu orzec także karę pieniężną w oznaczonym wymiarze.

Obok kary można orzec konfiskatę surowców, pół-fabrykatów i towarów, będących przedmiotem orzeczenia karnego.

W razie niedozwolonego wyrobu można orzec przepadek urządzenia zakładu przemysłowego.

§ 8.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.
jenerał-major.

8. Rozporządzenie z dnia 16-go sierpnia 1917 r.,

dotyczące zużytkowania towarów tkackich.

Na podstawie §§ 2., 5., 6. i 7. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp., wydanego na podstawie Najwyższego upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Towary tkackie.

Za towary tkackie w myśl niniejszego rozporządzenia uważa się:

A) Towary bawełniane.

1. Zwykłe, gładkie, także pojedynczo tkane wzorzyste, surowe, bielone, barwione, drukowane i pstro tkane.

2. Zwykłe, gęste, gładkie także pojedynczo tkane, wzorzyste, surowe, bielone, barwione, drukowane i pstro tkane.

3. Przednie, surowe, bielone, barwione, drukawane i pstro tkane.

4. Najprzedniejsze.

5. Aksamity i materye w rodzaju aksamitów z wyjątkiem wstążek aksamitnych.

6. Tiule gładkie, surowe, bielone, wzorzyste, barwione, drukowane i pstro tkane.

7. Towary dziane i pończoszkowe w całych sztukach, surowe, bielone, barwione, drukowane i pstro dziane lub na drutach robione.

8. Pończochy, skarpetki i wyroby trykotowe.

9. Nici i włóczki,

B) Towary wełniane:

1. Sukno na gunie.

2. Wszystkie towary tkane, także drukowane.

3. Aksamity i materye w rodzaju aksamitów, strzyżone lub niestrzyżone, także drukowane.

4. Materye dziane i na drutach robione w całych sztukach (towar łokciowy)

5. Szale i tkaniny w rodzaju szalów.

6. Pilśnie i towary pilśniowe (z wyjątkiem kobierców pod nogi tego rodzaju).

C) Towary jedwabne i półjedwabne z jedwabiu, floretu lub sztucznego jedwabiu bez, względnie z przymieszką innych przędziw:

1. Materyały czysto jedwabne.

2. Tiule.

3. Gaza na woreczki jedwabne.

4. Tkaniny czysto jedwabne, gładkie, modne, niebarwione, barwione, drukowane i pstro tkane.

5. Aksamity i tkaniny w rodzaju aksamitów (strzyżone lub niestrzyżone).

6. Materye dziane i na drutach robione w całych sztukach (towar łokciowy).

D) Towary konfekcyjne:

Ubrania, bielizna i inne szyte przedmioty z materyi.

§ 2.

Obowiązek zgłoszenia.

Każdy, który posiada na składzie towary tkackie, jest obowiązany zgłosić do dnia 15-go września 1917 r. w Komendzie powiatowej miejsca składu swój zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce składu o ile obowiązkowi temu nie uczynił już zadość po myśli §. 4. rozporządzenia z dnia 31-go maja 1917 r., Nr. 52 Dz. rozp.

Z pod obowiązku zgłoszenia wyjęte są:

a) osoby uprawnione do handlu towarami tkackimi, których zapas nie przenosi 250 arszynów towarów tkackich w jednym gatunku lub 1000 arszynów w kilku gatunkach, albo składa się najwyżej ze 100 sztuk szytych towarów konfekcyjnych;

b) osoby nieuprawnione do handlu towarami tkackimi, których zapas nie przenosi 25 arszynów towarów tkackich lub 10 sztuk szytych nieużywanych towarów konfekcyjnych.

Zgłoszenie należy dokonać na formularzach urzędowych w dwóch równobrzmiących egzemplarzach; Komenda powiatowa i urząd gminny wydawać będą bezpłatnie potrzebne formularze.

§ 3.

Subsydyarny obowiązek zgłoszenia.

Jeżeli osoba, obowiązana po myśli § 2. do zgłoszenia, nie może z powodu nieobecności lub z innych powodów obowiązkowi zgłoszenia zadość uczynić, jest obowiązanym do zgłoszenia zarządca domu, w którym się zapasy znajdują.

§ 4.

Zajęcie i wywłaszczenie.

Celem zaopatrzenia ludności wywłaszcza się towary tkackie, o ile nie są jako zapasy wojenne zajęte po myśli art. 53 Hagskiej umowy międzynarodowej, dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej; towary te, podlegają zajęciu aż do ukończenia postępowania wywłaszczającego.

Zajęte zapasy, można sprzedawać lub wysyłać z miejsca składu tylko za zezwoleniem Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego (Centrala surowców).

Przesyłki takich zapasów bez zezwolenia są zabronione.

§ 5.

Wyjątki.

Zajęciu i wywłaszczeniu nie podlegają:

1. u handlarzy, posiadających patenty handlowe II lub III klasy, 10% towarów tkackich, jeżeli ich zapasy nie przenoszą 10.000 arszynów, zaś 5%, jeżeli wynoszą więcej niż 10.000 arszynów oraz 100 sztuk szytych towarów konfekcyjnych;

2. te towary, które Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe (Centrala surowców) zwolni na prośbę strony z pod zajęcia; zwolnienia udziela się w formie „karty zwolnienia z pod zajęcia", w której ma być uwidocznione nazwisko uprawnionego do rozporządzenia towarem, ilość, rodzaj i miejsce składu.

§ 6.

Postępowanie wywłaszczające.

Wywłaszczenie tych towarów, które nie są po myśli § 5. zwolnione z pod zajęcia i wywłaszczenia przeprowadzą ustanowione przez Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe „Komisya dla zakupna towarów tkackich"; członkowie tych komisyi będą zaopatrzeni w urzędowe legitymacye. Komisya ustanowi cenę, którą się zaofiaruje wywłaszczonemu, uwzględniając przytem każdoczesną konjukturę handlową, oraz biorąc za jej podstawę przynajmniej trzykrotną cenę pokojową.

Dalsze postępowanie odbywa się w myśl postanowień § 6. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r. Nr. 61 Dz. rozp.

§ 7.

Zaopatrzenie ludności w towary tkackie.

Zapasy towarów tkackich, nabyte na podstawie niniejszego rozporządzenia przez Zarząd wojskowy — o ile nie podpadają jako zapasy wojenne pod postanowienia art. 53 Hagskiej umowy międzynarodowej — będą użyte do zaopatrzenia ludności w ten sposób, że się je przedewszystkiem za pośrednictwem stowarzyszeń, służących celom ogólnie pożytecznym i nie obliczonych na zysk, sprzeda wprost

konsumentom po ustanowionych cenach maksymalnych, pozostałe zaś zapasy przydzieli drobnym handlarzom pod warunkiem, że będą przestrzegali ustanowionych cen.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają sankcyi karnej z § 9. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917 r., Nr. 61 Dz. rozp. i będą karane przez Komendę powiatową grzywną do 10.000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

Obok kary można orzec przepadek zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajonych zapasów orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 9.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie z dnia 31-go maja 1917 r., Nr. 52 Dz. rozp. traci moc obowiązującą.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:
SZEPTYCKI w. r.
jenerał-major.

9. OGŁOSZENIE.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że Jen. Gubern. wojsk. rozporządzeniem J. Nr. 20.593 zarządziło przymus sprzedaży całego zbioru owoców i, że jedynie tylko właściciel dóbr Tadeusz Przyłuski uprawniony jest do zakupywania owoców w powiecie janowskim.

Występujący z ramienia kontrahenta Przyłuskiego pośrednicy zaopatrzeni są w legitymacye, któremi obowiązani są legitymować się także w stosunku do ludności cywilnej.

10. Niedopuszczalność oferty na zajęte środki żywności.

Mnożą się wypadki że kupcy tak z głębi Monarchii jakoteż i z kraju okupowanego ofiarowują do kupna zajęte środki żywności jak zboże produkty mączne, owoce strączkowe, nasiona, ziemniaki i t. p.

Ponieważ obrót tymi produktami przysługuje wyłącznie Wojsk. General. Gubernii względnie upełnomocnionej do tego organizacyi stąd kupcy nie mogą być w prawnym posiadaniu tych produktów. Podaje się przeto do powszechnej wiadomości że, oferowanie kupna lub sprzedaży zajętych środków żywności bezwzględu na to czy kupiec te produkty już posiada czy też spodziewa się przyjść w ich posiadanie,—jest przekroczeniem odnośnych rozporządzeń i jako takie będzie sądownie karane.

11. Reorganizacya służby skarbowej pierwszej instancyi.

C. i k. Wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo reskryptem z 24.VIII. 1917 F. A. Nr. 127.734/17 oznajmiło co następuje:

Z dniem 1. października 1917 wchodzą w życie pewne zmiany w organizacyi służby skarbowej przy Komendach powiatowych.

Odpowiednio do zestawienia stanu personalnego Komend powiatowych objętego ogólnymi postanowieniami zasadniczymi dla c. i k. Zarządu wojskowego w zajętych obszarach Polski (N. K. A. op. Nr. 90000/15) porucza się wszystkie sprawy dotyczące podatków pośrednich w służbie pierwszej instancyi (opłaty pośrednie, łącznie z monopolami skarbowymi i należytościami) następującym czterom Komendom powiatowym, przy których ustanawia się „Referat skarbowy dla służby dochodów skarbowych“ a mianowicie:

Komendzie powiatowej

1. w Piotrkowie:
dla powiatów: Miechów, Olkusz, Dąbrowa, Włoszczowa, Noworadomsk i Piotrków,

2. w Kielcach:
dla powiatów: Pińczów, Jędrzejów, Busk, Sandomierz, Opatów i Kielce,

3. w Radomiu:
dla powiatów: Opoczno, Końsk, Wierzbnik, Radom i Kozienice,

4. w Lublinie:
dla powiatów: Janów, Biłgoraj, Lublin, Puławy, Lubartów, Krasnostaw, Zamość, Tomaszów, Hrubieszów i Chełm.

Po dokonanem wyłączeniu agend, dotyczących dochodów skarbowych z dotychczasowych Oddziałów skarbowych, istniejących przy Komendach powiatowych, pozostaną przy wszystkich Komendach powiatowych tylko referaty dla spraw podatków stałych.

Dla spraw, które z dniem 1. października 1917 przechodzą w zakres referatu dla spraw niestałych dochodów skarbowych przy c. i k. Komendzie powiatowej w Lublinie należą:

1. Zezwolenia na rozpoczęcie handlu w istniejących już przedsiębiorstwach podlegających kontroli skarbowej a mianowicie: w gorzelniach, browarach, rafineryach spirytusu, fabrykach octu, w zakładach denaturowania, fabrykach likierów, cukrowniach, fabrykach zapałek i tutek na papierosy jak również w innych przedsiębiorstwach, podległych podatkowi spożywczemu.

Do zakresu tego wlicza się nadawanie trafik i koncesyj, dotyczących monopolu wódczanego.

2. Naczelny nadzór nad wszystkimi przedsiębiorstwami podległymi opłacie akcyzowej (spożywczej).

3. Oznaczenie wysokości i wygotowania patentów na podatek spożywczy (akcyzowy).

4. Zezwolenia na kredytowanie podatku spożywczego za zabezpieczeniem:

a) w drodze zapisu i złożenia papierów wartościowych, b) w drodze zapisu hipotecznego, do kwoty najwyżej 2000 K i najdłużej na 6 miesięcy.

5. Zwroty nienależnie pobranego podatku spożywczego do kwoty 200 K włącznie, jeżeli roszczenie wniesiono w ciągu 3 miesięcy, kwit kasowy przedłożono i wykazano niewątpliwie nienależność poboru.

6. Zezwolenia na prowadzenie składowni tytoniu przez zastępcę.

7. Naczelny nadzór nad wszystkimi trafikami.

8. Sprawy karne dochodowo-skarbowe.

9. Wymiar należytości prawnych bezpośrednich o ile ten nie został dokonany przez notaryusza lub odnośny sąd.

We wszystkich powyższych sprawach winni interesanci po dniu 1. października 1917 zwracać się ze swymi podaniami albo wprost do Oddziału skarbowego c. i k. Komendy powiatowej w Lublinie albo do najbliższej sobie Komendy Straży skarbowej.

Natomiast wszystkie sprawy dotyczące podatku gruntowego, podymnego od nieruchomości, mieszkaniowego, handlowego i przemysłowego podatku patentowego, podatku dochodowego i uzupełniającego patentowego należeć będą nadal do Oddziałów skarbowych tutejszej Komendy powiatowej.

12. Dalsza regulacya rozdziału i sprzedaży spirytusu i wyrobów spirytusowych.

Zmieniając częściowo swe rozporządzenie z 18. maja 1917 F. A. Nr. 127369/17 wojsk. Jen. Gubernatorstwo rozporządzeniem z 27.VII. 1917 F. A. Nr. 133318/17 zarządziło:

1. W pozostałych w trzech magazynach monopolowych (Lublin, Kielce, Piotrków) sprzedawany będzie tylko spirytus monopolowy o sile 95°/₀ alkoholu.

2. Sprzedaż spirytusu albo wyrobów wódczanych (spirytusowych) w zamkniętych flaszkach lub naczyniach (handel detailiczny) jak również sprzedaż przez ulicę (do domu) jest wyszynkom trunków najzupełniej zakazane.

3. Wyszynki mają nabywać wyroby spirytusowe albo wprost w fabrykach likierów znajdujących się w obrębie W. G. G. albo też od uprawnionego składownika w powiecie w ilości najmniej jednego wiadra.

4. Przekroczenie powyższych przepisów karanem będzie odjęciem koncesyi.

5. Dotychczas koncesyonowani handlarze mogą jedynie wyroby spirytusowe tylko konsumentom w ilości nie większej jak jedna czwarta wiadra na raz we flaszkach prawidłowo zamkniętych i opieczętowanych sprzedawać.

MGG. J. Nr. 23345.

13. Ustalenie kursu rubla.

Dla całego obszaru okupowanego ustanawia się aż do dalszego zarządzenia kurs rubla 100 Rubli = 270 Koron.

14. Uregulowanie ruchu nocnego.

Zmieniając tut. rozporządzenie ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 8 z dnia 16. sierpnia 1917 (ogłoszenie strona 13 Dziennika urzędowego M. A. Nr. 4003) zarządza się co następuje:

Od 1. października 1917 do 15. kwietnia 1918 zakazuje się surowo jazdy furami po ulicach, drogach polach, w samych miejscowościach jak i okolicach w czasie od godziny 7 wieczór do godz. 6 rano.

15. Niedozwolone przekraczanie granicy.

Mnożą się ciągle wypadki że mieszkańcy Król. Polskiego i pogranicznego pasa galicyjskiego przekraczają granicę manowcami nie mając odpowiednich dokumentów. Dotyczy to w przeważnej części kobiety które zaopatrzone jedynie w karty identyczności ważne jedynie na terenie Król. Polskiego—przychodzą do Galicyi, a zatrzymane tłumaczą się tem, że przybyły tam w celu nadania pakietu do jeńców wojennych.— Brak przepisanych dokumentów usprawiedliwiają w większości wypadków nieznajomością przepisów: albo też trudnością w uzyskaniu odpowiedniego paszportu.

Bywają także wypadki że kobiety takie tłumaczą się w ten sposób iż żandarmerya informowała ich iż kobiety nie potrzebują paszportu.

Celem usunięcia tych niewłaściwości, przypomina się przepisy dotyczące ruchu pogranicznego pomiędzy Galicyą a Król. Polskiem zawarte w dzienniku rozp. Nr. 39 z dnia 29-go kwietnia 1917 z tem ostrzeżeniem, że osoby napotkane bez odpowiednich dokumentów uprawniających do przekroczenia granicy będą z całą surowością karane.

16. Środki zapobiegawcze przeciw naruszeniom przewodów rządowego telegrafu i telefonu przez przewody prądu elektrycznego.

Zauważono że zakłady elektryczności swoje siecie przewodowe rekonstruują wzgl., nowe przewody zakładają bez zwracania uwagi na krzyżowania jakie powstają z przewodami telegraficznymi i telefonicznymi.

Przypomina się przeto że wszelkie zakładanie przewodów dla prądu elektrycznego tylko za przyzwoleniem c. i k. Komendy powiatowej przeprowadzone być może.

Tak samo zawisłe są od zezwolenia c. i k. Komendy powiatowej zmiany i powiększenia urządzeń dla światła elektrycznego.

Do każdego podania dołączyć należy plan projektowanego założenia prądu w 3 egzemplarzach przy naprowadzeniu dokładnych dat odnośnie do napięciu siły prądu etc.

17. Wskazówki dotyczące odstawiania zakaźnie chorych do zakładów sanitarnych.

Ludności należy ponownie zwrócić uwagę że transporty zakaźnie chorych mają się w jak najkrótszej drodze odbywać bez zatrzymywania się w gminach.

Odnośnie do tego postanawia się że furmanki z chorymi którzy starają się o przyjęcie do szpitali epidemicznych mają wprost na podwórze szpitalne zajeżdżać.

Zatrzymywanie się tego rodzaju furmanek na ulicy (przed szpitalem) jest niedopuszczalne.

18. Przywóz środków leczniczych z okupacyi niemieckiej.

Przy obrocie środkami leczniczymi między tutejszą a niemiecką okupacyą obowiązują następujące wytyczne:

a) Wywóz środków leczniczych zawisły jest od zezwolenia c. i k. G. G. W. względnie szefu zarządu przy G. G. W. w Warszawie odnośnie do przywozu do okupacyi austr.)

b) Przywóz jest dopuszalny, jeżeli GGW. zezwoli na podstawie potwierdzenia przynależnej Komendy powiatowej, wzgl. szef Zarządu przy GGW. w Warszawie na wywóz z okupacyi niemieckiej zgodzi się.

Do tego rozporządzenia mają aptekarze na ewentualny wypadek zastosować się.

E. Nr. 22018/17.

19. OBWIESZCZENIE

w sprawie przepisów budowlanych dla miast Kraśnika i Janowa tudzież dla osad Modliborzyce, Zaklików, Annopol i Urzędów.

Wobec powstawania w miasteczku budowli, nie odpowiadających warunkom bezpieczeństwa ogniowego, ani też zasadom techniki i zdrowotności, podaje się do wiadomości wszystkich, że na zasadzie przepisów budowlanych w Królestwie Polskiem obowiązujących, wszelkie budowy, odbudowy i przebudowy domów mieszkalnych składów, fabryk, szkoł i t. p. mogą być dokonywane tylko na zasadzie planów przez miejscową Komisyę Budowlaną po poprzedniem uznaniu ich za przydatne przez Oddział techniczny c. i k. Komendy powiatowej.

Pozwolenia na dokonywanie nowych budowli i przebudowę już istniejących udziela Komisya Budowlana.

Wszelkie budowle gospodarcze, jako to: stodoły, stajnie, obory szopy, ustępy studnie, parkany wolno wznosić na zasadzie piśmiennego pozwolenia, uzyskanego od miejscowej Komisyi Budowlanej.

Kontrole nad działalnością miejskich Komisyi Budowlanych, sprawować będzie c. i k. Komenda powiatowa i z jej upoważnienia Powiatowa Komisya Budowlana przy Komitecie Ratunkowym w Janowie.

Właściciele budowli rozpoczętych, winni niezwłocznie przedstawić plany i uzyskać pozwolenie na dalsze prowadzenie robót.

Prośby o pozwolenie na budowę, należy wnosić wprost do Komisyi Budowlanej przy magistracie względnie urzędzie gminnym, dołączając potrzebne plany w dwóch egzemplarzach.

O ukończeniu dozwolonej budowy donieść należy do Komisyi Budowlanej, poczem po urzędowem zbadaniu budowy przy ewentualnym współudziale zastępcy Oddziału technicznego c. i k. Komendy powiatowej będzie mogła ona być oddana do użytku.

Dla budowli przemysłowych potrzeba obok pozwolenia na budowę także koncesyi przemysłowej ze strony c. i k. Komendy powiatowej.

W każdym zamieszkanym domu musi się znajdować wychodek, a przepis ten zastosować należy ze szczególnym naciskiem przy nowo budującuch się domach.

Od studni musi być oddalony wychodek najmniej na 5 m.

Krycie budowli materjałami palnemi jest surowo wzbronione.

Uchybiający tym przepisom będą pociągani do odpowiedzialności, wznoszenie budowli będzie wstrzymane, a same budowle w razie potrzeby będą rozebrane.

Właściciele i przedsiębiorcy budowlani, którzy przystąpią do robót nie upewniwszy się, że plan lub podanie zastały zatwierdzone, będą podlegać karom.

E. Nr. 22018/17.

20. OBWIESZCZENIE

w sprawie przepisów budowlanych dla wsi.

Wobec wielkiego skupienia budowli krytych słomą i wynikającego stąd niebezpieczeństwa pożarowego, jako też wznoszenia budowli, nieodpowiadających wymaganiom technicznym i zdrowotnym — podaje się do wiadomości co następuje:

1. Nowo wznoszone lub mające się odbudować budowle kryte materjałami palnemi, jako to: słomą, gontem, deskami lub papą winny być odsunięte od granic sąsiadów nie mniej, jak 9 łokci, a od najbliższych istniejących budowli sąsiadów nie mniej jak 18 łokci.

Na działkach wązkich, gdzie odległości te zachować trudno, należy budowle odsunąć od drogi wgłąb parceli tak daleko, aby odległość nowych budowli od budowli sąsiadów była nie mniejsza jak 18 łokci.

2. Budowle wznoszone w odległości od sąsiadów mniejszej niż 9 łokci winny być kryte ogniotrwałemi materjałami, jak dachówką glinianą lub cementową, eternitem, ruberoidem, lub blachą.

Budowle wznoszone w odległości mniejszej niż 4 łokcie od granicy sąsiadów, winny być kryte ogniotrwale, a ściany graniczne winny być od fundamentów, do wysokości 12 cali ponad dach murowane.

3. Ściany zewnętrzne domów mieszkalnych wykonane z bali winny mieć nie mniej, jak 4 cale grubości i być stawiane na fundamentach murowanych.

4. Ściany zewnętrzne murowane z cegły, surówki, gliny ze słomą, piaskowo-wapienne nie mogą być cieńsze, jak 1 łokieć, to jest 2 cegły a z kamienia (opoki) nie mniej jak 30 cali.

Dla zabezpieczenia murów od wilgoci gruntowej — na fundamentach winna być położone papa lub smołowiec.

5. Kominy winny być od fundamentów murowane i wyprowadzone ponad grzbiet dachu nie mniej, jak jeden łokieć wysoko.

6. Odległość gnojowni i dołu ściekowego od studni winna być nie mniejsza, jak 18 łokci.

Pozwolenia na wznoszenia nowych budowli albo na przebudowy udziela wójt właściwej gminy w porozumieniu z sołtysem odnośnej miejscowości.

Do sołtysa należy też wykonywanie kontroli, by dozwolona budowa była według zatwierdzonego planu przeprowadzona.

Prośby o tego rodzaju pozwolenia należy przy podaniu bliższych szczegółów wnosić pisemnie, lub ustnie do kancelaryi urzędu gminnego.

Prośby zaś o przeprowadzenie większych budowli np.: jedno i więcej piętrowych domów, dalej zakładów przemysłowych, wnosić należy wprost do c. i k. Komendy powiatowej, przy dołączeniu planów w dwóch egzemplarzach.

Po ukończeniu budowy takich większych zakładów i budynków — donieść należy o tem c. i k. Komendzie powiatowej, gdyż dopiero po komisyonalnem zbadaniu nowo wystawionej budowli może, ona być oddaną do użytku.

Przy każdem domostwie musi być wychodek, a przepis ten zastosować należy ze szczególnym naciskiem przy nowo budujących się domach.

Od studni wychodki muszą być oddalone najmniej o 18 łokci.

Właściciele budowli, jako też cieśle i murarze nie stosujący się do tych przepisów będą podlegali surowym karom.

Wykonanie niniejszych przepisów wkłada się na władze gminne.

Kontrole nad wykonaniem niniejszych przepisów, sprawować będzie c. i k. Komenda powiatowa i z jej upoważnienia Powiatowa Komisya Budowlana przy Komitecie Ratukowym w Janowie.

Niestosowanie się do niniejszych przepisów będzie surowo karane przez c. i k. Komendę powiatową.

21. Zasądzenia.

Dnia 13. lipca b. r. uznał Sąd doraźny c. i k. Komendy powiatowej w Miechowie winnymi zbrodni rabunku: Albina Uracza z Józefowa, pow. Dąbrowa, Zygfryda Wiązka z Zagorza, pow. Dąbrowa i Władysława Półtoraka z Dąbrowy, ponieważ dnia 7. lipca b. r. w Chobędze, gmina Wierzchowisko, pow. Miechów w mieszkaniu wdowy Anastazyi Pawlik w zamiarze owładnięcia obcemi, ruchomemi rzeczami, obecnej tamże 17 letniej służący Katarzynie Marasek wspólnie i rewolwerem zagrozili i pod tem zagrożeniem 106 rubli, parę butów i ubranie męskie zrabowali.

Albin Uracz skazany został na śmierć przez powieszenie, która to kara dnia 14./7. 1917 w Miechowie wykonaną została.

Zygfryd Wiązek skazany został na karę ciężkiego więzienia przez lat 15.

Władysław Półtorak na takąż karę przez lat 12.

C. i k. Sąd wojskowy w Janowie zasądził w myśl rozp. WGG. ad Nr. 68264/17 z dnia 10. kwietnia 1917, w miesiącu sierpniu b. r. za podbijanie cen wedle § 1 rozp. z dnia 21./II. 1917 Nr. 29:

Szmula Gejstmana, kupca towarów galanteryjnych z Kraśnika, na karę aresztu w przeciągu jednego miesiąca i grzywnę w wysokości 200 Koron.

Srula Gutfreunda, wyrobnika z Kraśnika, na karę aresztu w przeciągu 8 dni.

22. Zguby.

Zgubili:

Słapczyński Aloizy z Zaklikowa, swoją przepustkę graniczną Nr. 14 ważną do 18./IX. 1917 i kartę identyczności Nr. 253 ważną do 15./IX. 1917

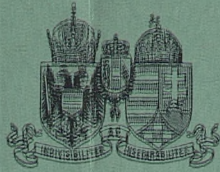
Górski Felix z Miechowa, swój paszport Nr. 7361 wystawiony przez Komendę powiatową Miechów, ważny do 10./VII. 1917.

C. i k. Komendant powiatu:

PEINLICH von IMMENBURG w. r.,

Podpułkownik.

C. i k. Jeneralna Gubernia Wojskowa w Polsce. E. Nr. 40.400/16 ad.

MIARODAJNE CENY TARGOWE w OBWODZIE JANOWSKIM
na miesiąc marzec 1917.

Ogłoszone ceny wytyczne mają za cel służyć sprzedającym i kupującym za ogólną wskazówkę przy oznaczeniu ceny kupna-sprzedaży od której wprawdzie nie bezwarunkowo jednakowoż w regule odstąpić nie wolno. Jeżeli sprzedający nie wykaże przez c. i k. Komendę obwodową dostatecznych dowodów, dla których chciałby uzyskać wyższą cenę, naraża się na dochodzenie z powodu rozmyślnego podpijania cen. Ceny najwyższe maksymalne są to urzędownie ustanowione ceny, które pod żadnym warunkiem przekroczone być nie mogą, a ich przekroczenie stanowi samo przez się czyn karygodny, bez względu na poniesione koszta zakupu towaru i inne wydatki.

Nazwa towaru	W handlu hurtownym			W handlu detalicznym			C. n. = Cena najwyższa
	Waga	K	h	Waga	K	h	
1. Mięso, wędzonka, tłuszcze i wędliny.							
Mięso wol. z kośćmi	1 Pud	56	—	1 Funt	1	60	
„ „ bez kości	„	62	—	„	1	80	
Polędwica	„	66	—	„	1	90	
Cielęcina	„	56	—	„	1	60	
Wieprzowina	„	65	—	„	1	80	
Słonina i Sadło	„	102	—	„	3	—	
Smalec wieprz.	„	106	—	„	3	10	
Kiełbasa zwykła				„	2	50	
„ krakowska				„	2	80	
Salceson				„	2	40	
Szynka surowa				„	3	—	
Wędzona szynka albo wędzone carreé z kością				„	3	—	
2. Drób, ryby.							
Gęsi (żywe)				1 Sztuka	7	50	
Kaczki				„	4	—	
Kury				„	2	50	
Gęsi				1 Funt	1	20	
Kaczki				„	1	40	
Kury				„	1	20	
Karpy				„	1	50	
Szczupaki				„	1	70	
Śledzie sol.				„	—	60	
3. Prodkuta młynarskie i chleb.							
Mąka pszenna I. sorty				1 Funt		49	C. n.
Mąka pszenna II. sorty				„		35	C. n.
Mąka żytnia na chleb				„		32	C. n.
Pęcak				„		42	C. n.
Krupy				„		48	C. n.
Chleb żytni				„		30	C. n.
Chleb mięszany				„		28	C. n.
Fasola				„		32	C. n.
Bobik				„		26	C. n.
Groch				„		38	C. n.
4. Mleko, wytwory mleczne, jajka.							
Mleko nie zbierane*) z miasta				1 l	-	40	
Mleko nie zbierane*) z okolicy				„	—	30	
Mleko zbierane z miasta				„	—	20	
Mleko zbierane z okolicy				„	—	15	
Ser zwyczajny				1 Funt	—	50	
Masło deserowe				„	3	20	
Masło kuchenne				„	2	70	
Jajka (świeże) od producenta				1 Sztuka	—	13	
Jajka (świeże) od detail. kupca				„	—	15	
5. Towary korzenne.							
Kawa palona				1 Funt	10	—	
Cukier (w kost. i raf. cukier)				„	1	20	
Cukier (krystal. nie raf.				„	1	16	
Herbata				„	11	20	
Kakao				„	10	—	
Sól				„	—	17	
Pieprz biały				„	10	80	
Pieprz czarny				„	8	80	

Nazwa towaru	W handlu hurtownym			W handlu detalicznym			C. n. = Cena najwyższa
	Waga	K	h	Waga	K	h	
Kminek				1 Funt	1	40	
Ocet				1 l	—	80	
Miód				1 Funt	—	80	
6. Jarzyny.							
Ziemniaki	1 Pud	1	20	1 Funt	—	04	
Kapusta	„	1	70	„	—	05	
Marchew	„	2	70	„	—	08	
Buraki ćwikły	„	2	—	„	—	06	
Cebula	„	10	—	„	—	30	
Czosnek	„	35	—	„	1	—	
Chrzan	„	6	50	„	—	20	
Ogórki kiszone	1 Kopa	3	20	1 Sztuka	—	06	
Rajskie jabłka kiszone	„	—	—	„	—	—	
Kapusta kiszona	1 Pud	10	—	1 Funt	—	34	
7. Owoce.							
Jabłka	1 Pud	9	—	1 Funt	—	30	
Śliwki suszone	„	22	—	„	—	64	
Powidła	„	25	—	„	—	74	
8. Napoje.							
Wino	1 wiadro	32	—	1 l	3	—	
Piwo	„	11	50	„	1	20	R.
Wódka 50%	„			„			1.–9[illegible]
Spirytus 95%	„			„			3.–6[illegible]
Woda sodowa	„	5	—	„		30	
9. Bydło rzeźne.							
Woły	1 Pud	40	—				
Buhaje	„	36	—				
Krowy	„	36	—				
Jałownik	„	33	—				
Cielęta	„	29	—				
Świnie	„	51	—				
10. Pasza.							
Siano prasowane				1 Pud	1	30	C. n.
Siano nieprasowane				„	1	15	C. n.
Słoma prasowana				„	—	80	C. n.
Słoma nieprasowana				„	—	64	C. n.
Makuchy				„	3	20	C. n.
Otręby				„	3	—	C. n. we młynie
11. Materyały opałowe, świetlne i do czyszczenia.							
Drzewo łupane: twarde	1. R. M.	8	—				W lesie
„ „ miękkie	„	6	—				W lesie
Drzewo okrągłe: twarde	„	6	50				W lesie
„ „ miękkie	„	5	50				W lesie
Drzewo gałęż. i odpad. twarde	„	4	—				W lesie
„ „ „ miękkie	„	3	—				W lesie
Nafta	1 Pud	14	—	1 Liter	—	85	
Świece stear. zwyczajne				1 Funt	3	—	
Mydło do prania				„	3	20	
Mydło szare				„	2	75	
Proszek do prania (Schicht)				„	1	20	
Soda				„	—	56	
Zapałki				1 pudełko	—	07	

*) Przy zawartości tłuszczu 3%.

Najsurowiej zabrania się wymagać zapłaty za towar wyraźnie w rosyjskiej monecie Kurs: 1 R. = 3 K 10 h.

Kto żąda za produkty codziennego użytku zupełnie nieuzasadnionych cen, chowa zapasy towarów, zostaje lub wypiera się przechowywania tychże czy też ucieka się do innych tym podobnych sposobów, które przyczyniają się do podwyższenia cen przedmiotów ogólno użytkowanych, będzie karany w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. września 1915 r. Nr. 38 (Dz. Rozp. część IX) przez sąd grzywną do 20 000 K lub aresztem do jednego roku przyczem obok kary aresztu może być nałożona kara pieniężna aż do 20 000 K, tudzież może być orzeczona utrata przemysłowego uprawnienia i konfiskata towarów.

Janów, dnia 1. marca 1917.

C. i k. Komendant obwodu:

PEINLICH von IMMENBURG w. r., Podpułkownik.